

Bundestreffen der Ackermann-Gemeinde in Budweis, Eröffnungsvesper, 6.8.2015, Predigt:

Liebe Schwestern und Brüder, liebe Freunde der Ackermann-Gemeinde, Menschen guten Willens!

Milé sestry a bratři, milí přátelé, lidé dobré vůle!

Alle, die sich in diesen sommerlichen Tagen hier in Budweis versammelt haben, sind Menschen, die in dieselbe Richtung blicken. Wir sind als Christen und als Europäer, als Tschechen und Deutsche zusammengekommen. Uns verbindet der Wille zur Versöhnung zwischen unseren Völkern. Uns verbindet, dass wir die leidvolle Geschichte nicht ausblenden, aber sie auch nicht für unsere Interessen instrumentalisieren. Die beiden Texte, die wir eben von Pater Paulus Sladek und Přemysl Pitter gehört haben, sind ein besonderes Zeugnis dafür.

Všichni, kteří se v těchto dnech sešli v Českých Budějovicích, jsou lidé, kteří se dívají stejným směrem. Sešli jsme se jako křesťané, jako Evropané, jako Češi a Němci. Spojuje nás vůle k usmíření mezi našimi národy. Spojuje nás skutečnost, že nenecháváme historické události plně utrpení vyblednout, ale ani si je neupravujeme ve svůj prospěch. Oba texty, které jsme právě slyšeli, texty Patera Pauluse Sladka a Přemysla Pitttra, o tom podávají svědectví.

Wir sind Menschen, die in dieselbe Richtung blicken, auch indem wir in bewusster Weise die Herausforderungen unserer heutigen Welt betrachten. Als Christen haben wir einen besonderen Auftrag für diese Welt. Für uns findet dieser Auftrag seine besondere Konkretisierung in unserer Beheimatung auf dem europäischen Kontinent. Für Europa wollen wir uns engagieren, über die Grenzen von Nationen und Sprachen hinweg, mehr noch über die Grenzen, die manchmal Menschen um sich herum aufrichten.

Jsme lidé, kteří se dívají stejným směrem a díky tomu také vnímají výzvy dnešního světa. Jako křesťané máme ve světě zvláštní poslání. Pro nás představje uskutečňování tohoto křesťanského poslání v dnešním světě skutečnost, že jsme součástí Evropy. Chceme se pro Evropu angažovat bez ohledu na hranice národů a jazyků. Chceme dokonce překonávat i hranice, které si jednotliví lidé mezi sebou postavili z vlastní vůle.

Wir blicken miteinander in dieselbe Richtung, und wir tun dies vom Standpunkt unserer christlichen und allgemein menschlichen Werte. Möglicherweise kommen wir dabei zu dem Ergebnis, dass Europa aufs Neue zu einem Ort prekärer Humanität geworden ist. Es breitet sich zunehmend ein Mangel an Solidarität aus. Ebenso wuchert die Gleichgültigkeit auf diesem Kontinent. Andererseits herrscht aber vielfach auch ein Gefühl der Ohnmacht. Und in einer solchen Situation gibt es hilfsbedürftige Menschen: die Armen auf den Straßen, die Arbeitslosen, die alten Menschen in ihrer Einsamkeit und die Migranten und Flüchtlinge.

Díváme se společně stejným směrem a činíme tak z pohledu našich křesťanských a obecně lidských hodnot. Je možné, že při tom docházíme k poznání, že se Evropa stává znovu místem překerní humanity. Viditelně narůstá nedostatek solidarity. Stejně bují lhostejnost. Zroveň roste pocit bezmoci. A v takové situaci jsou lidé, kteří potřebují pomoc: chudí na ulicích, nezaměstnaní, staří lidé ve své osamělosti, migranti a uprchlíci.

Aber, liebe Schwestern und Brüder, wenn wir als Christen miteinander in dieselbe Richtung blicken, dann darf die Diagnose nicht nur pessimistisch ausfallen. Als Christen sind wir Menschen der Hoffnung. Wir leben aus der Überzeugung, dass Gott nicht aufhört, sein Reich zu errichten. Es ist ein

Reich des Friedens und der Gerechtigkeit. Es ist ein Reich des Lebens und der Freude am Leben, der Gemeinschaft und der Würde eines jeden Einzelnen. Es ist ein Reich nicht der prekären Humanität, sondern der wahrhaften Humanität. Im Vaterunser beten wir um das Kommen dieses Reiches. Im Einsatz für dieses Reich sind wir gemeinsam gefordert und gemeinsam aktiv.

Avšak, sestry a bratři, jestliže se jako křesťané díváme stejným směrem, nesmí být diagnóza, kterou stanovíme, jen pesimistická. Jako křesťané jsme lidé naděje. Žijeme z přesvědčení, že Bůh nepřestává tvořit svoje království. Je to království pokoje a spravedlnosti. Království života a radosti ze života, království společenství a důstojnosti každého jednotlivého člověka. Je to království nikoliv překérní humanity, ale opravdové humanity. V Otčenáši prosíme o to, aby toto království přišlo. Do snahy o jeho příchod jsme povoláni se společně aktivně zapojovat.

Auf diese Weise bekommt unser Blick in eine gemeinsame Richtung eine besondere Dimension. Wir blicken gemeinsam auf Gott, den wir unseren Vater nennen und dessen Name für uns heilig ist. Ihn wollen wir um Mut und Kraft bitten für alle Herausforderungen und Aktivitäten. Ihn wollen wir auch bitten, dass wir die vielen erfreulichen Zeichen unserer Zeit nicht übersehen. Und wir danken Gott für alles, was er bisher getan hat, um uns sein Reich erfahrbar zu machen.

A v tomto ohledu získává náš pohled stejným směrem zvláštní dimenzi. Díváme se společně směrem k Bohu, kterého nazýváme Otcem a jehož jméno je nám svaté. Chceme jej tedy prosit za všechny výzvy a aktivity. Chceme ho prosit, abychom nepřehlédli nadějná znamení našeho času. A děkujeme Bohu za všechno, co až dodnes udělal pro to, aby nám dal svoje království zakusit.

P. Martin Leitgöb